

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Ja, vi gjorde, hr. Tinning; det ligger i et af de mange svar fra socialministeren. Det er ikke et postulat fra min side, det er en viden, jeg har.

Og så vil jeg sige: der er ikke tale om en studehandel. Der er ganske enkelt tale om, at der ingen penge er til dette område, og derfor skulle der nogle penge ind for at forbedre det andet. Det lykkes ikke, derfor sætter vi nogle mennesker i en endnu dårligere situation, end vi på nogen måde havde ønsket, og det er specielt lavindkomstgrupperne og de enlige forældre.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil bede fru Yvonne Herløv Andersen vise mig bagefter, hvor i svarene fra socialministeren det, hr. Tinning spurgte om, står.

Så vil jeg gerne stille et andet spørgsmål til fru Yvonne Herløv Andersen. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at socialministeriet vil udsende et cirkulære, der skal angive et mere restriktivt skøn over de rimelige faste udgifter. En af de ting, vi plagede os selv med i socialudvalget, var at finde ud af, hvad det betød helt konkret. Jeg vil gerne spørge socialudvalgets formand, fru Yvonne Herløv Andersen: fik vi svar på det?

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det må vel efterhånden være et fælles udgangspunkt for de her diskussioner, at om der nu er penge eller der ikke er penge, er det en politisk stillingtagen. Jeg ved selvfølgelig godt, at fru Yvonne Herløv Andersen og CD og hele regeringen siger: der er ikke nogen penge til det sociale område.

Det, der sker i dag, er, at en række af de besparelser på det sociale område, som man havde planlagt, ikke kommer til at se ud, som socialministeren godt ville have det. Hvis man skulle tro på den med, at der ikke er nogen penge, må det jo betyde, at f.eks. de 240 mill. kr., som røg før under andenbehandlingen af L 3, og nogle af de ting, som ryger nu, eller som under alle omstændigheder går under tredjebehandlingen – vi er nok nogenlunde enige om, hvordan det går i sidste ende, selv om man aldrig skal forsværge

noget – er godt nok. Men hvis vi tænker på det, vil jeg godt vide: hvad gør man så ved det? Kan vi forvente, at socialministeren kommer med præcis de beløb, som man mister i dag, og siger: de skal så spares på det sociale område? Det skulle man tro, hvis det er sådan, at vi har de her små æsker med, om der nu er penge på området eller der ikke er penge på området.

Det, det handler om, er jo helt anderledes. Hvis man ville hæve fripladsgrænserne, kunne man da bare gøre det. Det er klart, at det ville kræve, at man fik pengene et andet sted fra, og det er vi som altid villige til at diskutere, men vi er ikke villige til at diskutere cigarkasse- og studehandel, som handler om, at her, ikke på daginstitutions- og dagplejeområdet, men på daginstitutionsområdet og måske oven i købet kun på børnehaverne, skal tingene gå op, for ellers vil socialministeren ikke være med. Det er da et udgangspunkt, som er besynderligt.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg fik et svar, men det er jeg ikke tilfreds med, så det kan være, socialministeren kan hjælpe os i dag, det vil jeg da tro han kan, for han har kunnet svare ganske udmærket under hele udvalgsarbejdet. Det, vi fik svar på, vedrørte nogle meget store forbrugsgoder, som de færreste mennesker, der er i denne situation, har; det giver jeg hr. Tinning ret i.

Så vil jeg i øvrigt tro, at det, man ønsker, er, at de enkelte kommuner stadig væk skal have mulighed for at træffe individuel afgørelse, altså at man ikke herindefra ønsker at lave en ganske fast model, men overlader det til det kommunale selvstyre. Jeg går i øvrigt ud fra, at det vil blive sådan noget som afbetaling på større forbrugsgoder. Man vil nok se lidt strengere på, hvornår disse ting er anskaffet, og ønske at afvikle dem.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for de ændringsforslag, der er stillet af socialministeren, og vi ser med glæde og tilfredshed socialministerens forsikring om, at de mennesker, der er på kontanthjælp, og som efter 9 måneder går over på varig hjælp, fortsat skal have rådgivning fra socialforvaltningen, at man skal sørge for, at deres arbejdsmulighe-